

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma:

Kfv.I. 35.082/2026/2.

A tanács tagjai:

Dr. Kalas Tibor a tanács elnöke

Dr. Heinemann Csilla előadó bíró

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit bíró

Dr. Figula Ildikó bíró

Dr. Tóth Kincső bíró

A felperes:

Felperes1

(Cím2)

A felperes képviselője:

Dr. Fűri Krisztina egyéni ügyvéd

(Cím4)

Az alperes:

Alperes1

(Cím1)

Az alperes képviselője:

Dr. Rafai Andrea kamarai jogtanácsos

(Cím1)

A per tárgya:
felülvizsgálata

adóhatósági határozat bírósági

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

felperes 12. sorszám alatt

Az elsőfokú bíróság határozatának száma:

Fővárosi Törvényszék

41.K.703.599/2025/7. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes végrendeleti öröklés jogcímén megszerzett egy szentendrei ingatlan 1/1 tulajdoni hányadát, mely öröklésre figyelemmel az elsőfokú adóhatóság a felperes terhére 10.313.383 Ft öröklési illetékfizetési kötelezettséget állapított meg. A megszerzett vagyon forgalmi értékéből hagyatéki teherként a temetési költség és közjegyzői díj került levonásra. A hagyatékátadó végzésben hagyatéki teherként feltüntetett egyéb terhek fennállását, pontos összegét a felperes nem igazolta és az iratanyag tartozáselismerő nyilatkozatot sem tartalmazott, ezért ezen összegek az illetékekről szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Itv.) 13. § (4) bekezdése alapján hagyatéki teherként nem kerültek levonásra. A fizetési meghagyás 2023. szeptember 06. napján véglegessé vált, az illetékfizetési kötelezettség 2023. szeptember 21-i esedékességgel előírásra került a felperes adószámláján.

[2] A felperes kérelmeire és a benyújtott dokumentumok alapján az elsőfokú adóhatóság további igazolt hagyatéki terhek figyelembevételével az illeték alapját és összegét átszámolta,

ami illetékfizetési kötelezettség- meghatározott időpontú esedékességgel csökkenést eredményezett, így 6.441.049 Ft-ot 2024. december 30-i esedékességgel törölt.

[3] A felperes illetékfizetési kötelezettségének nem tett eleget, az adóhatóság a meg nem fizetett illeték után 2023. évre vonatkozóan 477.163 Ft, míg 2024. évre összesen 756.706 Ft késedelmi pótlékot számított fel. A felperes a 2023. évre felszámított késedelmi pótlékot megfizette.

[4] A felperes 2025. április 05. napján előterjesztett kérelmében a felszámított és adószámláján előírt késedelmi pótlék törlését kérte. Előadta, hogy a terhére megállapított öröklési illetékfizetési kötelezettségből utóbb téves számítás miatt 6.441.049 Ft-ot töröltek, ezért kérte a tévesen megállapított és utóbb törölt illeték összege után tévesen felszámított késedelmi pótlék törlését. Az adóhatóság a felperes kérelmét a késedelmi pótlék felszámításával érintett évek szerinti bontásban 2023. és 2024. év vonatkozásában külön-külön eljárásban bírálta el.

[5] Az elsőfokú adóhatóság az 5497981940 iktatószámú határozatával a 2023. évre felszámított késedelmi pótlék törlése iránti kérelmet elutasította. A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 1754197156 számú határozatával az elsőfokú határozatot helyben hagyta. Hangsúlyozta, hogy az utóbb bekövetkezett körülményekre és benyújtott dokumentumokra tekintettel törölt összegekről hozott határozatok a végleges fizetési meghagyással megállapított öröklési illeték megállapításának jogszerűségét nem befolyásolták. Késedelmi pótlék törlése iránti kérelemre indult eljárás során a késedelmi pótlék alapját képező, külön eljárásban megállapított illetékfizetési kötelezettség jogalapja megállapításának jogszerűsége nem vitatható. Az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: Art.) 206. § (4) bekezdése alapján csak az Itv. 80. § (1) bekezdés b), c), g) pontja szerinti illetéktörlés esetében nincs helye a késedelmi pótlék előírásának, és mivel a felperes kérelmeire az illeték részbeni törlése az Itv. 80. § (1) bekezdés a) pontján alapult, ezért e jogszabályhely nem alkalmazható.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[6] A felperes keresetében az alperes határozatának megsemmisítését, vagy megváltoztatását kérte. Előadta, hogy az elsőfokú adóhatóság hibásan számolta ki az öröklési illeték alapját és összegét, nem vette figyelembe a hagyatéki terhek mindegyikét, a helytelenül megállapított illetéket végrehajtás útján kísérelte meg beszedni. A helytelenül megállapított illetékhez, mint a végrehajtási eljárásban bejelentett követeléshez igazodtak a végrehajtási költségek is. Időközben kérelmére az elsőfokú adóhatóság 6.441.049 Ft illetéket visszatérített az Itv. 80. § (1) bekezdés a) pontja alapján. A visszatérítésre hivatkozva kérte a tévesen megállapított és visszatérített illeték után tévesen felszámított késedelmi pótlék törlését.

[7] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte, határozatában foglaltak alapján.

Az elsőfokú bíróság döntése

[8] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét nem tartotta megalapozottnak.

[9] Mindenekelőtt rögzítette, hogy a jelen pernek nem tárgya az öröklési illetékfizetési kötelezettség, az öröklési illeték alapja és összege megállapításának jogszerűsége. Kizárólag azt vizsgálhatta, hogy a felperes adószámláján nyilvántartott, meg nem fizetett illeték után 2023. évre vonatkozóan felszámított késedelmi pótlék törlesztése irányuló kérelmet elutasító döntés jogszerű volt, vagy sem. Ezzel összefüggésben kiemelte, hogy az öröklési illetékfizetési kötelezettséget megállapító fizetési meghagyás 2023. szeptember 06. napján véglegessé vált. Ennek alapján a felperesnek 2023. szeptember 21-i esedékességgel fizetési kötelezettsége keletkezett, melynek nem tett eleget, mely azzal a jogkövetkezménnyel járt, hogy az Art. 206. § (1) bekezdése alapján az esedékesség napját követő naptól, mint kezdő naptól, a megfizetésig késedelmi pótlékot kellett fizetnie.

[10] A késedelmi pótlékot az Art. 207. § (1) bekezdése szerint az adóhatóság automatikusan, külön döntés meghozatala nélkül számította fel tartozásként a nyilvántartott illetékfizetési kötelezettség után és írta elő a felperes adószámláján. Nem volt alkalmazható az Art. 206. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés, mert az illeték törlesztése nem az Itv. 21. § (2) és (4) bekezdése, illetve a 80. § (1) bekezdés b), c), g) pontja alapján a jogügylet felbontása, eredeti állapot helyreállításával való megszüntetése vagy vagyonszerzés hiánya miatt került sor. Az illetéktörölő határozatokban foglaltak szerint az illeték részbeni törlése az Itv. 80. § (1) bekezdés a) pontján alapult. A bíróság azt sem vizsgálhatta, hogy az illeték részbeni törlése az Itv. 80. § (1) bekezdés a) pontján alapult, s nem az f) vagy g) pontján. Ezt a felperes az illetéktörölő határozatok ellen benyújtott jogorvoslati kérelemben sérelmezhetne volna.

[11] Hangsúlyozta, hogy jelen ügyben nem arról van szó, hogy a végleges fizetési meghagyás alapján nyilvántartott, meg nem fizetett illeték után tévesen került volna felszámításra a késedelmi pótlék, hanem az illeték végleges megállapítása után olyan körülmény állott be, amely az örökség értékét csökkentette. Az illetékkötelezettséget érintő, utóbb bekövetkezett változások az addig jogszerűen felszámított késedelmi pótlék fizetési kötelezettséget nem befolyásolták. Alaptalannak találta a felperesnek azt a kifogását is, hogy a késedelmi pótlék törlesztése irányuló kérelmét évenkénti bontásban külön-külön eljárásban bírálta el az alperes. Az alperes eljárása nem ütközött jogszabályba és a felperes eljárási jogai sem sérültek.

A felülvizsgálati kérelem

[12] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a jogszabályoknak megfelelő határozat meghozatalát, másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az ügyben eljáró bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára történő utasítását kérte, harmadlagosan a jogerős ítélet megváltoztatását, s a megtámadott közigazgatási cselekmény megsemmisítését és a közigazgatási szerv új eljárás lefolytatására történő kötelezését kérte.

[13] A felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab) és ad) alpontjaira hivatkozva kérte. Utalt arra, hogy a felülvizsgálati kérelemben meg kell ugyan jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt részletesen indokolni a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpont szerinti ok kivételével nem kell, de a felperes kísérletet tett erre a felülvizsgálati kérelmének érdemi részében, a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpont esetében pedig a kérelmének 2.4 pontjában.

[14] A felülvizsgálati kérelmének érdemi részében kifejtette, hogy az ügyben eldöntendő jogkérdés az, hogy az illeték alapjának az Itv. 80. § (1) bekezdés a) pontja szerinti, az öröklés megnyíltának idejére visszaható csökkenése esetén a késedelmi pótlék alapját és összegét is visszamenőleges hatállyal kell-e módosítani és hogy az így keletkező különbözet az Art. 210. § (3) bekezdése szerint tévesen felszámított pótléknak minősül-e. Álláspontja szerint a bíróság tévesen értelmezte és alkalmazta az Itv., az Art., az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (Ákr.) valamint a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény rendelkezéseit.

A Kúria döntése és jogi indokai

[15] A felülvizsgálati kérelem befogadására – az alábbiakra tekintettel – nincs törvényes lehetőség.

[16] A Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata,

aa) a joggyakorlat egységének, vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés

miatt indokolt.

[17] A Kúria megvizsgálta a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságával kapcsolatban előadottakat, ám azok alapján a rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatását nem látta indokoltnak.

[18] A Kp. 117. § (4) bekezdésének a felülvizsgálati kérelem előterjesztésekor hatályos rendelkezése alapján a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt - a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével - részletesen indokolni nem kell. A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A Kp. 117. § (4) bekezdése valamennyi, a felülvizsgálati kérelemben megjelölt befogadhatósági okhoz indokolási kötelezettséget ír elő, részletesen indokolni azonban csak a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontjához kapcsolódó befogadási kérelmet kell. A befogadhatósági ok jogalkotó által megkívánt indokolási kötelezettsége a befogadhatóság kérdésében való döntést segíti elő, a jogalkotó ezáltal lehetőséget ad a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél számára, hogy kifejtse, hogy mely indokok mentén tartja szükségesnek a felvetett jogkérdés Kúria általi eldöntését, mert csak így kerülhet abba a helyzetbe a Kúria, hogy a kérelem előterjesztőjének szempontjából vizsgálja a befogadhatóságot.

[19] A Kúria rámutat arra, hogy a Kp. 117. § (4) bekezdése nem teremt alanyi jogot a felülvizsgálati kérelem befogadására, ugyanis a felülvizsgálati kérelemben nevesített befogadási okok alapján annak vizsgálatára kerül sor, hogy a konkrét ügyben felmerült-e olyan kérdés, amely a Kp. 118. § (1) bekezdésének rendelkezései körébe tartozik, ezáltal a felülvizsgálati kérelem befogadását és érdemi elbírálását megalapozza. Kiemeli a Kúria, hogy a befogadásról szóló döntés során nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát vizsgálja. Önmagában a felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat jogsértő voltára hivatkozás nem alapozza meg a felülvizsgálati kérelem befogadását. A Kúria a befogadhatóság vizsgálata során a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott konkrét jogszabálysértésekről nem foglalhat állást, mert arra a felülvizsgálati kérelmet érdemben elbíráló határozatban van csak lehetőség.

[20] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa) alpontja alapján a felülvizsgálati kérelmet a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében általánosságban akkor fogadja be, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés vonatkozásában a bírói gyakorlat nem egységes vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn (7/2023. Jogegységi határozat). A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjának első fordulatában szabályozott befogadási ok az alsóbb fokú bíróságok által hozott határozatok közötti eltérés esetén alapozhatja meg a felülvizsgálati kérelem befogadását. A felperes a befogadhatósági ok indokolásában nem nevesített olyan alsóbb fokú bírósági határozatokat, amelyek felvetnék a joggyakorlat szétartó voltát vagy a jogegység megbomlásának veszélyét, és ilyen határozatokról a Kúriának sincs tudomása.

[21] A joggyakorlat továbbfejlesztése céljából a felülvizsgálati kérelem befogadását indokolhatja, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, azonban annak követése a körülmények változására tekintettel nem támogatható (Kfv.35.542/2021/2., Kfv.37.025/2021/2.), vagy az meghaladottá vált.

[22] A felperes felülvizsgálati kérelmében megjelölte azokat az elvi kérdéseket, amelyek álláspontja szerint a felülvizsgálati kérelem befogadását indokolják, azonban nem mutatta be, hogy ténylegesen fennáll a bírói joggyakorlat egységének hiánya, az egységes joggyakorlat megbomlásának veszélye vagy a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségessége, ezáltal a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa) alpontjában meghatározott befogadhatósági ok nem áll fenn.

[23] A Kúria emlékeztet arra, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja tekintetében a Kp. 117. § (4) bekezdése részletes indokolási kötelezettséget támaszt. Ezen alpontra való hivatkozás alapján a Kúria töretlen gyakorlata szerint a felülvizsgálati kérelmet előterjesztőt részletes indokolási kötelezettség terheli arra vonatkozóan is, hogy az álláspontja szerinti eljárási szabályszegés miként hatott ki az ügy érdemére. E befogadási ok indokolásának pedig el kell különülnie a felülvizsgálati kérelem érdemi jogi indokaitól (Kfv.VII.37.357/2022/2., Kfv.VII.37.177/2023/2., Kfv.II.37.710/2023/2.).

[24] A Kúria megállapította, hogy a felperes az előzőekben kifejtettek szerinti és a Kp. 117. § (4) bekezdéséből következő részletes és a felülvizsgálati kérelem érdemétől elkülönülő indokolást egyáltalán nem adott elő. A Kúria rögzíti, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti indokoknak a felülvizsgálati kérelemből történő kiválogatása a Kúriára nem hárítható át (Kfv.VII.37.507/2024/2.). Az idézett jogszabályi rendelkezések figyelembevételével az ad) alponttal összefüggésben a kérelem előterjesztőjét a befogadás indokainak előadására vonatkozóan olyan kötelezettség terheli, amely nem teljesíthető a felülvizsgálati kérelem érdemi indokaival, illetve az ott állított jogszabálysértéssel, ugyanis ez utóbbinak a kérelmet előterjesztő befogadási okkal összefüggésben előterjesztett előadásából is ki kell derülnie. A Kúria a Kfv.VII.37.687/2023/4. számú végzésében elvi élel mutatott rá

arra, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpont körében a befogadhatóság indokolásának el kell különülnie a felülvizsgálati kérelem érdemi indokaitól és nem a Kúria feladata, hogy a kérelmező helyett a felülvizsgálati kérelemből maga keresse és válassza ki mi minősülhet befogadási indoknak.

[25] A felülvizsgálati kérelem befogadásnak feltételei tehát nem álltak fenn, ezért a Kúria a befogadást a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[26] *A felülvizsgálati kérelem Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa) alpontja szerinti befogadásához nem elegendő a Kúria által vizsgálandó elvi kérdések meghatározása, emellett be kell mutatni, hogy a bírói joggyakorlat széttartó volta, egysége megbomlásának veszélye vagy a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségessége fennáll.*

[27] *A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja tekintetében a Kp. 117. § (4) bekezdése a felülvizsgálati kérelem érdemi részétől elkülönülő részletes indokolási kötelezettséget támaszt. Ezen indokoknak a felülvizsgálati kérelemből történő kiválogatása a Kúriára nem hárítható át.*

Záró rész

[28] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése szerint tanácsban, tárgyaláson kívül, indokolt végzéssel határozott.

[29] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes, ezért a Kúriának az illeték megfizetéséről rendelkeznie nem kellett.

[30] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2026. április 30.

Dr. Kalas Tibor s.k.

a tanács elnöke

Dr. Heinemann Csilla s.k.

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit s.k.

előadó bíró

bíró

Dr. Figula Ildikó s.k.

Dr. Tóth Kincső s.k.

bíró

bíró

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő